

Verslag Internationale MEP Conferentie XXXV: Skopje

30 Oktober – 6 November 2011

Pien Goutier, Bouwens van der Boijecollege te Panningen

Voor meer informatie zie www.meplimburg.nl ; www.mepnederland.nl.

Al vanaf het moment dat de nationale MEP conferentie was afgelopen, had ik naar de reis uitgekeken. En zondag 30 oktober was het dan eindelijk zover: ik mocht naar het Macedonische Skopje afreizen om Limburg te vertegenwoordigen bij de internationale MEP conferentie. Samen met zes andere enthousiaste Nederlandse MEP'ers en een begeleider stapte ik in Amsterdam op het vliegtuig om 's avonds in Skopje aan te komen. Het korte tussenverblijf in het Servische Belgrado werd ervaren als een aangename onderbreking van de heenreis.



Diner in Belgrado met de Nederlandse MEP'ers



Huis van de Nederlandse ambassadeur in Skopje

Bij aankomst werden we hartelijk ontvangen door de Nederlandse ambassadeur, mevrouw Schuurman. Een vriendelijke en gastvrije ambassadeur die haar grote ambtswoning beschikbaar stelde voor onze hele Nederlandse groep. De hele week mochten we gebruik maken van het statige verblijf en alle bijbehorende faciliteiten. Daarbij deden ook de echtgenoot en kinderen van de ambassadeur hun uiterste best om het ons in de schaarse vrije uurtjes zo goed mogelijk naar de zin te maken. We konden ons geen fijner verblijf wensen.

Bij de officiële opening van de conferentie in de Congress Hall van de Macedonische regering deed mevrouw van Sminia-Meijerink, Secretaris-Generaal van het MEP het welkomstwoord waarna er enkele hoog geplaatste politici uit Macedonië aan het woord waren. Zo hielden de minister-president van Macedonië en de burgemeester van Skopje een speech. Daarna volgden de landenspeeches van de 30 delegaties: een tijdrovende maar interessante aangelegenheid. In de middag was er tijd vrij voor teambuilding. De commissie Civil Liberties, Justice and Home Affairs (I) waar ik onderdeel van was, bestond uit scholieren uit Italië, Estland, Denemarken, Litouwen, Spanje, Oostenrijk, Duitsland, Bulgarije, Macedonië, Frankrijk, Cyprus en Polen. Met dit bijzonder gemengde gezelschap gingen we de stad in en dronken we wat op een terras, wat erg gezellig was. Daarnaast ging het communiceren in het Engels makkelijker dan verwacht.



Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs (I)

De volgende twee dagen waren volledig gereserveerd voor de commissievergaderingen. Op die dagen was de vergaderzaal van het EU-Information Center in Skopje voor onze commissie gereserveerd. Twee dagen lang discussieerden we over IC's en OC's rondom de vrijheid en de kwaliteit van media. Dit was niet altijd even plezierig; een overvloed aan verschillende meningen zorgde voor langgerekte discussies.

Gelukkig kregen we de gelegenheid tot ruime pauzes, waarbij de spanningen als sneeuw voor de zon leken te verdwijnen. Ook zorgde het dinerfeestje bij de Nederlandse ambassadeur voor de nodige ontspanning. Na twee dagen vergaderen hadden we een resolutie gecreëerd waar we allemaal mee konden leven, dus we besloten onszelf te belonen met een avondje stappen in Skopje.

Op donderdag moesten we weer vroeg uit de veren: een excursie naar het toeristische stadje Ohrid in zuidwest Macedonië stond op het programma. Dit stadje is rijk aan monumenten en is opgenomen op de werelderfgoedlijst van Unesco. De busreis was lang, maar zeker de moeite waard. De prachtige uitzichten over het meer, de indrukwekkende gebouwen en de aangename temperatuur maakten het een bijzonder en leuk uitstapje. In de avond was er gelegenheid tot lobbyen. De amendementen vlogen over de tafel en de kritiekpunten gonsden in de hele ruimte, wat zowel tot onrust als verbeteringen rondom de resoluties leidde.



Lobbyen



Tijdens de plenaire vergadering. Links: ik houd een tegenspeech
Rechts: Commissiegenoten en ik verdedigen onze resolutie

Op vrijdag en zaterdag mochten we plaatsnemen in de officiële vergaderzaal van het Macedonische Parlement. Daar werden alle resoluties in de plenaire vergadering behandeld. De discussies liepen hoog op en geregeld werd er een resolutie verworpen. Mijn commissiegenoten en ik waren erg teleurgesteld toen onze resolutie werd afgewezen. Toch had ik een voldaan gevoel: ik had een grote bijdrage kunnen leveren aan het verdedigen van onze resolutie. Ook was mijn speech tegen een andere resolutie goed in de smaak gevallen, en kon ik met trots een complimentje van mevrouw van Sminia in mijn zak steken.

Op zaterdag vond de officiële sluiting van de internationale MEP conferentie plaats. Iedereen had een zware week achter de rug en was lichtelijk vermoeid. Desalniettemin was het afscheidsfeest in Club Midnight een klap op de vuurpijl. Niemand wilde terugkeren naar huis; er waren hechte vriendschappen. Het definitieve afscheid viel zwaar, maar was warmer dan ooit. Er werden al allerlei plannen gesmeed voor een toekomstige reünie.

Diverse leerkrachten zeiden vooraf al dat je als deelnemer aan het MEP meer opdoet dan dat je mist door je afwezigheid van school. Met de hand op mijn hart kan ik zeggen dat die uitspraak helemaal klopt. Ik kan terugkijken op een onvergetelijke, unieke en erg leerzame ervaring. Bij deze wil ik de mensen bedanken die de organisatie voor hun rekening hebben genomen, want zonder hen had ik deze kans niet gekregen.

Pien Goutier,
Bouwens van der Boijecollege Panningen